

Hensyn til denne Lovs Virkninger, var jo stærkt solbeskinnet, og selv om dette Billede, som han saaledes udmalede for os, ikke vil fuldt ud slaa til, saa er jeg enig med ham i, at det er en gavnlig og formaalstjenlig Lov, som nok skal virke til Held og blive modtagen med Velvillie ude i Befolkningen. Jeg er ogsaa enig med ham i, at Lovens Virkninger meget ville bero paa, hvorledes dens Haandhævere og Udøvere ville tage paa denne Sag. Saadan er det jo med mange Love, men det gælder i særlig Grad saadanne Love som denne, hvor man bevæger sig paa et Felt, hvor der ikke kan gives bestemte Regler.

Naar det ærede Medlem særlig fremhævede, at der af Udvalget er taget Hensyn til det af det ærede Medlem og hans Meningsfæller udtalte Ønske, saa indrømmer jeg, at det er sket, og det tager jeg paa en vis Maade til Indtægt. Men jeg skal sige, at jeg tror, at vi alle i Udvalget have maattet bøje os hen imod hinanden og indordne os under hinandens Ønsker for at naa til det Resultat, vi ere naaede til, idet vi alle sammen gik ud fra, at jo mere enige og fast sammensluttede vi kunde staa her i dette Ting, desto bedre Udsigter var der til, at vi kunde faa dette Lovforslag gennemført allerede i Aar. Yderligere skal jeg ikke sige dertil.

Til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) skal jeg sige, at jeg var glad ved de Udtalelser, som faldt fra hans Side; han har set fuldstændig rigtigt. Det har været Udvalgets Hovedopgave at se at faa den Side, som omfatter Opdragelsen, saa stærkt frem, at den anden Side, om jeg saa maa sige, den modsatte Side, som nærmest kan betegnes ved Ordet Straf, kunde drages saa stærkt i Baggrunden, at det hverken for Forældrene eller for de Børn, som denne Lov kommer til at beskæftige sig med, kom til at staa, som om der var en Straf her, men at det tværtimod kom til at staa for dem saaledes, at denne Lov kun vil række en hjælpende Haand til, at Børnene kunne naa frem til at blive gode og brave Mennesker. Jeg er det ærede Medlem taknemmelig for disse Udtalelser og i det hele taget for hans Udtalelser angaaende Udvalgets Arbejde og de af Udvalget stillede Ændringer.

Med Hensyn til det Udtryk, som staa i Lovforslagets § 2, om de doyne Børn, skal jeg sige, at det er jo ganske rigtigt, som det ærede Medlem eksempelvis anførte, at doyne Drengene kunne blive til betydelige Mænd. Men man maa jo huske

paa, at det, som her er Tale om, jo ikke er Drengene i al Almindelighed, eller Skoler og Skoleforhold i al Almindelighed, men der er her Tale om Forhold, som ere af en saadan Beskaffenhed, at det offentlige nødsages til at skride ind. Dette er vel Grunden til, at dette Udtryk er kommet til at staa der. Kan det ændres til et mildere Udtryk, har jeg ikke noget derimod; og det ærede Medlem indrømmede jo selv, at vi paa andre Steder havde gjort os al Umage for at holde den Slags Udtryk borte, idet vi alle Vegne have rettet Ordene „af strengere Art“ til et mere mildt og dog betegnende Udtryk.

Saa vel dette ærede Medlem som ogsaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) omtalte jo, at Lærerne ved de københavnske Kommuneskoler ikke vare stillede lige med deres Kolleger ved Kommuneskolerne ude paa Landet. Det er jo rigtigt nok, idet Ændringsforslaget foreslaar, at Lærerne paa Landet i hver Kommune skulle vælge et Medlem ind i Værgeraadet, medens dette ikke er Tilfældet her for Københavns Vedkommende. Jeg havde Lejlighed til at være sammen med en hel Del af Københavns Kommunalærere ved et Møde, som de forleden holdt her i Byen, og hvor ogsaa denne Sag blev dragen frem. Jeg sagde der til dem, hvad jeg ogsaa vil sige her, at der er ganske vist en Forskel paa Forholdet ude paa Landet og her i København, idet det er umuligt for Københavns Kommunalærere at have det samme Kendskab til hvert enkelt Hjem og til Forholdene deri, som Lærerne ude paa Landet kunne have. Disse sidste kende godt Forholdet i hvert enkelt Tilfælde, men saaledes kan det jo ifølge Forholdenes Natur slet ikke være her i København. Men paa den anden Side, hvis Københavns Kommunes Lærere ønske at være med — og det have de altsaa udtalt, at de gøre —, ønske de at tage Del i dette Arbejde, og tro de, at det vil være heldbringende for deres Virksomhed i Skolens Tjeneste i det hele taget, saa er jeg personlig stemt for, at de skulle have Lov dertil, og jeg skal som Udvalgets Formand være villig til at sammenkalde Udvalget og tage dette Spørgsmaal under en kort, men velvillig Overvejelse i Udvalget. Og kan man enes derom, og den højtærede Minister vil samstemme deri, har jeg paa ingen Maade noget derimod, tværtimod. Jeg havde da tænkt, at det kunde ske paa den Maade, at man udvidede Antallet af Værgeraadets Medlemmer for Københavns Vedkommende